

Тема заняття:

Життєвий і творчий шлях
Альбера Камю

Альбер Камю

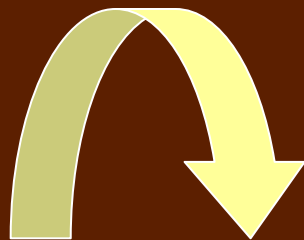
(1913-1960)

1. Французький письменник, своєрідність його життєвої та філософської позиції.
2. Камю та екзистенціалізм.
3. Філософський роман-притча «Чума» (1947).
4. Метафізика абсурду та етика трагічного стоїцизму в романі.
5. Мотиви перестороги.

Епіграф

Явний зміст «Чуми» -
це боротьба європей-
ського Опору проти
фашизму.

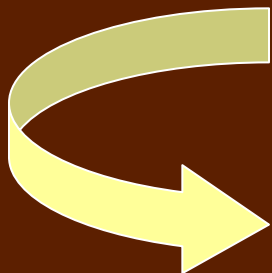
А. Камю

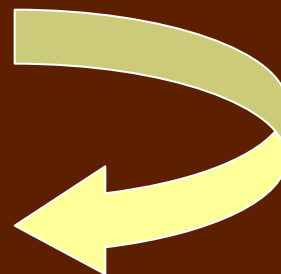
лауреат Нобелівської премії (1957)

філософ

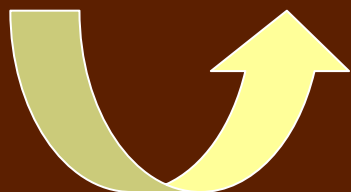

ПИСЬМЕННИК

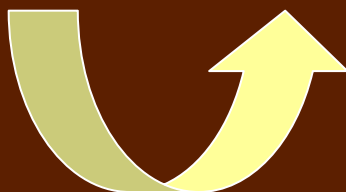

представник
екзистенціалізму

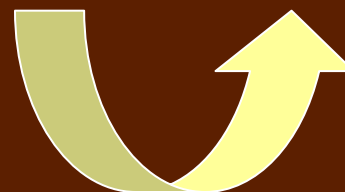
драматург

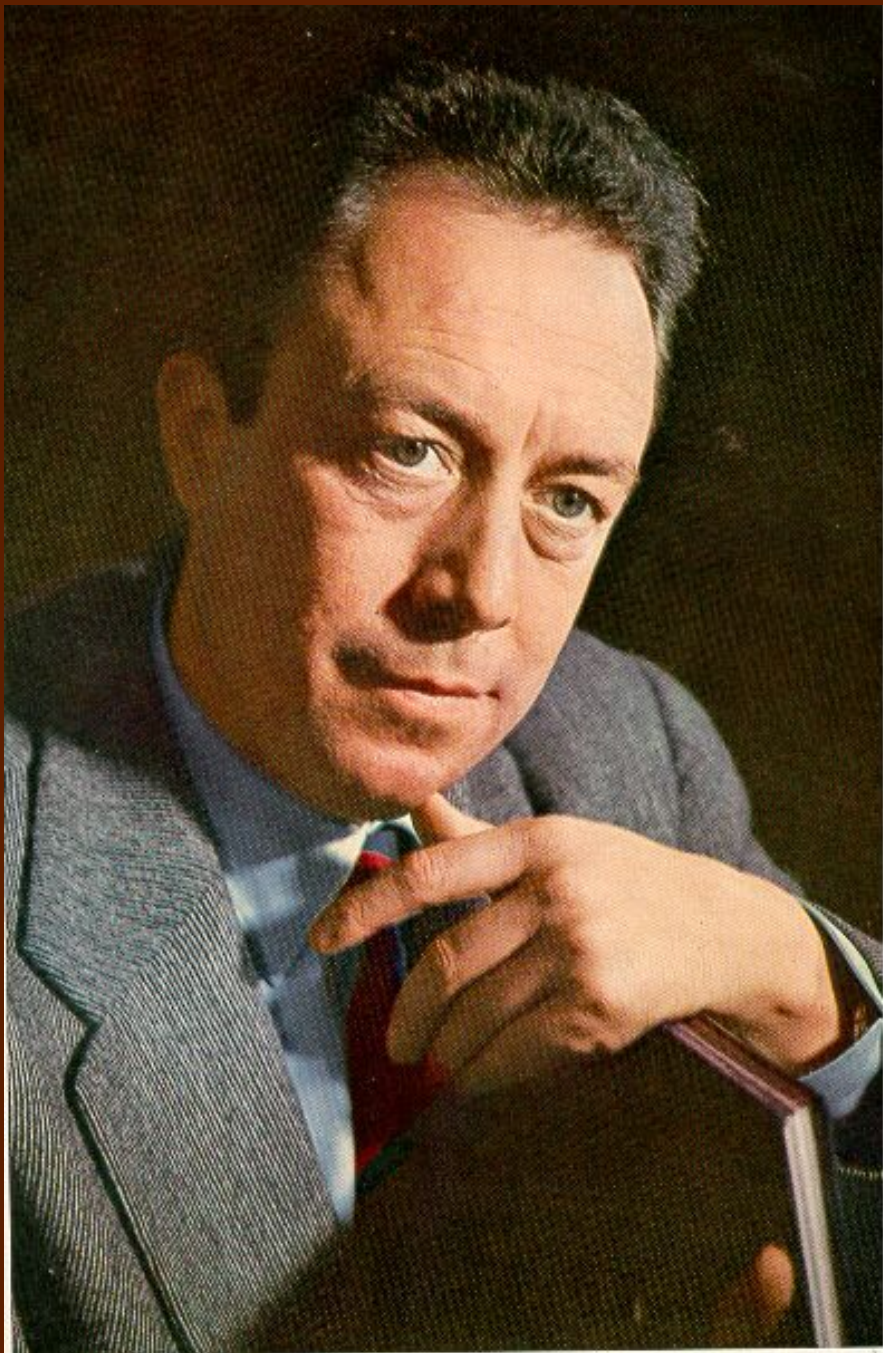

режисер

актор

**Я був десь на півдорозі
між злиднями і сонцем.
Злидні не дозволяли
мені повірити, нібито
все гаразд в історії та
під сонцем; сонце
навчало мене, що
історія — це ще не все.
Змінити життя — так,
але тільки не світ, який
я обожнював.**

Альбер Камю

Альбёр Камю (фр.
Albert Camus; *7
листопада 1913,
Мондова — †4 січня
1960, Вільблевен) —
визначний
французький романіст,
філософ, публіцист,
один з лідерів
філософсько-
мистецького напрямку
екзистенціалізму.

Альбер Камю народився 7 листопада 1913 року в містечку Мондові в Алжирі, який на той час був французькою колонією, у сім'ї найманого сільськогосподарського робітника, що через рік після народження сина помер від поранення на полі бою Першої світової війни. Мати, іспанка за походженням, працювала прибиральницею в багатих сім'ях. Дитина зростала у злиднях. Освіту пощастило здобути тільки завдяки допомозі одного з учителів ліцею, який виклопотав для хлопця стипендію. У 1932—1936 рр. під час навчання в Оранському університеті (Алжир), Альберу доводилося тяжко працювати, що призвело до виснаження організму й він захворів на сухоти. Проте це не завадило йому бути життєрадісним, енергійним, жадібним до знань і розваг, чутливим і до краси середземноморської природи, і до глибин духовної культури.

А. Камю брав активну участь і в громадському житті. У **1934** році вступив до комуністичної партії, яку покинув через три роки, проводив антинацистську пропагандистську роботу, організував самодіяльний театр, співпрацював з незалежною лівою пресою. У цей час почалася його письменницька діяльність. Тоді, зокрема, були написані перший варіант роману «Сторонній» та нотатки до есе «Міф про Сізіфа».

Камю в Парижі.

**1957 р. Камю був
нагороджений
Нобелівською
премією «за
величезний внесок у
літературу, у якій
висвітлив значення
людської совісті»**

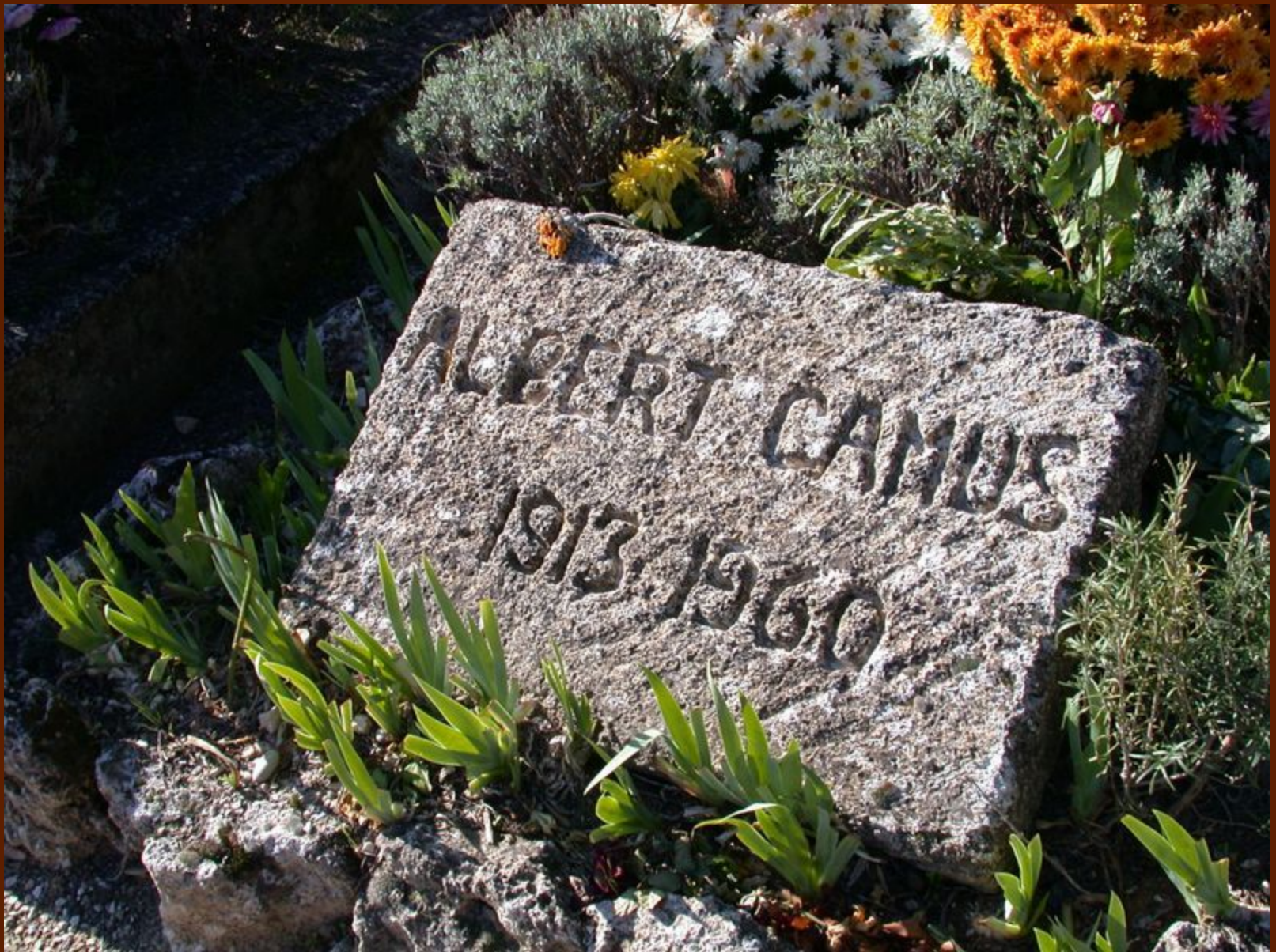
Альбер Камю

Людина відчуває себе самотньою, коли вона оточена боягузами. Жоден геніальний твір ніколи не ґрунтувався на ненависті .

Старіти - значить переходити від почуттів до співчуття.

Філософія - сучасна форма безсоромності.

Художній світ

Камю:

- зв'язок з екзистенціалістськими думками та концепціями;
- анатомічний аналіз абсурдних взаємин між особистістю й світом, створення моделей “абсурдного світу” й “абсурдної людини”;
- розкриття трагічного становища людини в “світі без Бога”;
- змалювання мужньої людини як своєрідного морального еталона сучасності;
- зображення “межової ситуації”, що виявляє абсурдність життя й ставить людину перед моральним вибором;
- тяжіння до притчевості, філософська насиченість сюжетів і образів, “класицистичні” за своєю ясністю композиція та стиль;
- Звернення до міфологічних сюжетів і образів, наявність “міфотворчих” тенденцій.

Творча спадщина

- 1913 р. – народився в Алжирі, навчався в комунальній школі, Алжирському ліцеї, Алжирському університеті.
- 1935 р. – організував Театр праці.
- 1937 р. – перша збірка есе “Виворіт і обличчя”.
- 1938 р. – перший роман “Щаслива смерть”.
- 1940 р. – переїхав до Парижа, вчителював у Орані. Завершив повість “Сторонній”.
- 1941 р. – написав есе “Міф про Сізіфа”, драму “Калігула”.
- 1943 р. – оселився в Парижі.
- 1947 р. – роман “Чума”.
- 1948-50 р. – п'єси “Стан облоги”, “Праведні”.
- 1951 р. – есе “Бунтівна людина”.
- 1956 р. – повість “Падіння”.
- 1957 р. – збірка “Вигнання й царство”, есе “Своєчасні роздуми”
- 1960 р. – загинув в автомобільній катастрофі.

“Чума”, 1947
роман-притча

Боротьба людської
спільноти проти
конкретного зла

чума – світове зло
(повсякчас присутнє
в нашому житті)

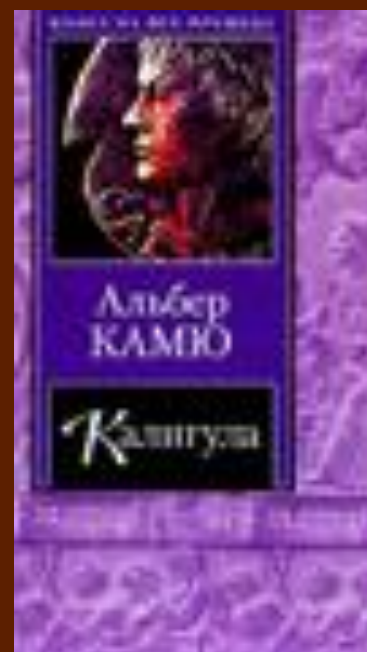
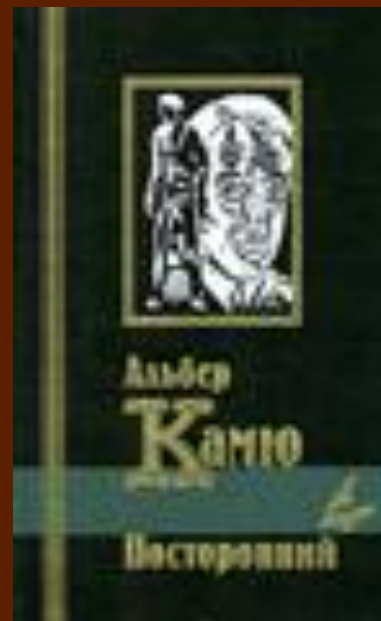
- 1.хвороби;
- 2.війна;
- 3.смертні судові вироки;
- 4.Фанатизм церкви та
політичних партій;
- 5.загибель невинної
дитини в лікарні

людина - зло

- 1.Людина має зробити
вільний вибір, щоб
стати
Людиною == бунт.
- 2.Людина може “вклякнути
навколішки” ==
змиритися

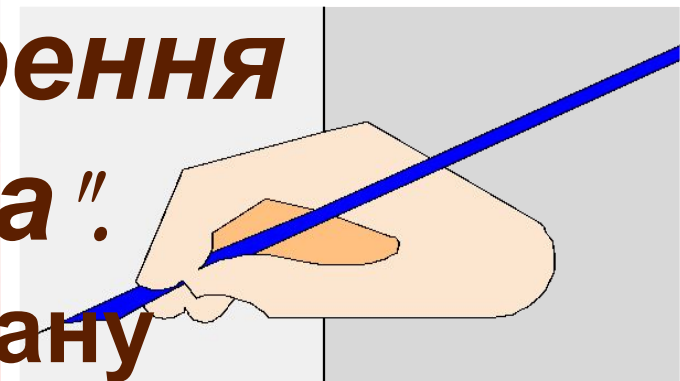
А. Камю "Міф про Сізіфа".
Есе про абсурд.

Ілюстрації до повісти А.Камю "Сторонній"

З історії створення роману "Чума".

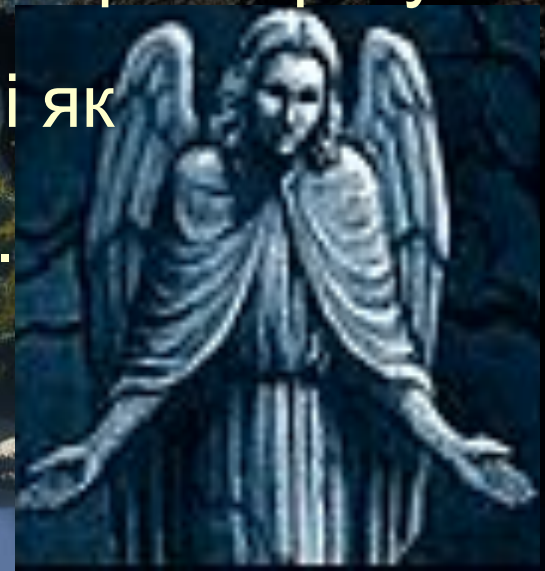

**Перші нариси до роману
"Чума" були зроблені Камю
на початку 1941 року, коли
він вчителював в Орані. І
хоча роман було
завершено 1943 року,
робота над ним ще
тривала, роман вийшов
лише 1947 року. Вже самі
дати вказують на**

"Чума" - роман екзистенціалізму.

Людина - центр буття, це і є ідея екзистенціалізму. Роман "Чума" поставив людину у центр не тільки подій, викладених у формі хроніки, але й роздумів роману-алегорії. Камю створив роман-притчу, роман-пересторогу і попередження проти втрати моралі як запоруки самого існування людства.

Домашня робота

- Зробити записи у робочих зошитах про життєвий і творчий шлях Альбера Камю.
- Прочитати за хрестоматією роман А. Камю “Чума”.